

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

ערכין

פרק ח'

א ה א ש ב ש י
 א ל פ א ר
 ש ג ח ו א ג
 ח מ ב ש א ש
 מ ר א ל פ א ר
 א ה ה ש ב א ר י
 ל א ז א ב ש ג
 ב ו פ א ל ה ג
 מ א ו ל
 א א א ה ש ב
 ס ו א ב ו
 א ב א ו
 א ב
 ח ב ש ח מ מ ע
 ע ח ב ש א מ מ
 ע ע ח ב ש ש מ
 מ ע ע ח ב ש ע
 מ מ מ ע ע ח ב ש ע
 מ א ב ו מ ע
 א ה
 ה א ב א ו א
 א ב ה ק מ ש
 מ ח

ערכין

פרק ח'

המקדיש את שדהו בשעה שאינה יובל, אומרים לו: "פתח אתה ראשון", שהבעלים נותנים חומש, וכל אדם אינו נותן חומש. מעשה באחד שהקדיש את שדהו מפני רעתה, אמרו לו: "פתח אתה ראשון". אמר: "הרי היא שלי באיסור". אמר רבי יוסי: לא אמר זה אלא בכביצה, שההקדש נפדה בכסף ובשנה כסף. אמר לו: "הגיעתה", נמצא מקסיד איסור, ושדהו לפניו.

אמר אחד "הרי היא שלי בעשר סלעים", ואחד אומר בעשרים, ואחד אומר בשלשים, ואחד אומר בארבעים, ואחד אומר בחמשים.

חזר בו של חמשים, ממשכנין מנכסיו עד עשר. חזר בו של ארבעים, ממשכנין מנכסיו עד עשר. חזר בו של שלשים, ממשכנין מנכסיו עד עשר. חזר בו של עשרים, ממשכנים מנכסיו עד עשר. חזר בו של עשר, מוכרים אותה בשויה, ונפרעים משל עשר את המותר.

הבעלים אומרים בעשרים, וכל אדם אומרים בעשרים, הבעלים קודמים מפני שהן מוסיפין חומש.

ערכין

פרק ח'

א א ה ה ש ב
ו ה נ ע ו
ב ו ה נ ע
ו ב ו ה נ
ע ו ב ו ה
נ ת ו ב ו
ה נ ש ש
ח ע ע ש ז

א א ה ה ש ב
א ר ה ל ש ו
ה ק ו ל א
ה

מ א מ ו מ
ו ה ו א
ו ה א פ א מ ד
ר א א ר א ב ע מ
א ל א א ר ל א פ
נ ע א פ ו ש א ח
ל ח ע נ

ה ב ו ע ו
ה ו מ א מ
ש א מ ד ש ש
פ ו א מ ד ר
י ר ש א ה א
מ ש ש ה
מ ש ה ש
ר א נ ד ר י
ב ש פ א ע ה
ל ו ר ש ב ש
ה ש

ערכין

פרק ח'

ג אמר אחד: "הרי היא שלי בעשרים ואחת", הבעלים נותנים עשרים ושש. "בעשרים ושתים", הבעלים נותנים עשרים ושבע. "בעשרים ושלש", הבעלים נותנים עשרים ושמונה. "בעשרים וארבע", הבעלים נותנים תשעה ועשרים. "בחמשה ועשרים", הבעלים נותנים שלשים, שאין מוסיפין חומש על עלויו של זה.

אמר אחד: "הרי היא שלי בעשרים ושש", אם רצו הבעלים ליתן שלשים ואחד ודינר, הבעלים קודמים, ואם לאו, אומרים "הגיעתך".

ד מחרים אדם מצאנו ומבקר, מעבדיו ומשפחותיו הפנענים, ומשדה אחוזתו. ואם החרים את כולו, אינן מוחרמין – דברי רבי אלעזר. אמר רבי אלעזר בן עזריה: מה אם לגבוה אין אדם רשאי להחרים את כל נכסיו, על אחת כמה וכמה שיהא אדם חייב להיות חס על נכסיו.

ה המחרים בנו ובתו, עבדו ושפחתו העבדים, ושדה מקנתו, אינן מוחרמים, שאין אדם מחרים דבר שאינו שלו.

פהנים ולויים אינן מחרימין – דברי רבי יהודה. רבי שמעון אומר: הפהנים אינן מחרימין, שהחרמים שלהם. הלויים מחרימין, שאין החרמים שלהם.

רבי אומר: נראים דברי רבי יהודה בקרקעות, שנאמר: "כי אחוזת עולם הוא להם", ודברי רבי שמעון במטלטלים, שאין החרמים שלהם.

ערכין

פרק ח'

ח נ ח א פ א
 נ ל ר י ב ב
 א ס ח ל ה ש פ
 ח ק ק ה ל ו
 א ס ח ל ש
 כ ה ל ת א א פ
 ל נ כ ח ק ק ה ל
 ש ח ע ק ק ו ק
 ק

מ ז א א א ב ק
 ק ו ק ק א נ
 נ א ה א נ א ט
 ש ז ע א פ א ר
 ל ב ז ל ע ש ר
 ה ב ת ב ב מ מ
 א פ פ א א ה א פ
 א ר ל ב ז ל ל ב א
 ל א

ר י א א פ א א
 ת ו א א א א ת א
 א ל ת ש נ א
 ת ו א א ל א ת ש
 נ ת א מ מ מ א
 ה ע ו א א מ ה
 מ

ערכין

פרק ח'

חַרְמֵי כֹהֲנִים אֵין לָהֶם פְּדִיוֹן, אֲלֵא
 גִּיתָנִים לַכֹּהֲנִים. רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּתִירָא
 אוֹמֵר: סֵתָם חֲרָמִים לְבָדֵק הַבַּיִת, שְׁנֹאֲמַר: "כָּל
 חֶרֶם קָדָשׁ קֹדְשִׁים הוּא לֵה". וְחֲכָמִים
 אוֹמְרִים: סֵתָם חֲרָמִים לַכֹּהֲנִים, שְׁנֹאֲמַר:
 "כְּשֶׁזָּדָה הַחֶרֶם לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֲחוּזָתוֹ". אִם כֵּן,
 לָמָּה נֶאֱמַר "כָּל חֶרֶם קָדָשׁ קֹדְשִׁים הוּא לֵה"?
 שֶׁהוּא חָל עַל קֹדְשֵׁי קֹדְשִׁים וְעַל קֹדְשִׁים
 קְלִיִּם.

מִחֲרִים אָדָם אֶת קֹדְשָׁיו, בֵּין קֹדְשֵׁי
 קֹדְשִׁים וּבֵין קֹדְשִׁים קְלִיִּם. אִם נִדָּר,
 נוֹתֵן אֶת הַדָּמִים. אִם נִדְּבָה, נוֹתֵן אֶת טוֹבָתוֹ.
 "שׂוֹר זֶה עוֹלָה" – אוֹמְדִים כַּמָּה אָדָם רוֹצֶה
 לִיתֵן בְּשׂוֹר זֶה לַהֲעֹלֹתוֹ עוֹלָה שְׂאִינוֹ רְשָׁאִי.

הַבְּכוֹר, בֵּין תָּמִים בֵּין בַּעַל מוּם, מִחֲרִימִין
 אוֹתוֹ. בִּיצַד פּוֹדִין אוֹתוֹ? הַפּוֹדִין אוֹמְדִים כַּמָּה
 אָדָם רוֹצֶה לִיתֵן בְּבְכוֹר זֶה לַתֵּנוֹ לָבֶן בְּתוֹ אוֹ
 לָבֶן אֲחוּתוֹ.

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר: כָּתוּב אֶחָד אוֹמֵר
 תִּקְדִּישׁ, וְכָתוּב אֶחָד אוֹמֵר אַל תִּקְדִּישׁ. אִי
 אֶפְשָׁר לוֹמַר תִּקְדִּישׁ, שְׁכָבֶר נֶאֱמַר אַל
 תִּקְדִּישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לוֹמַר אַל תִּקְדִּישׁ, שְׁכָבֶר
 נֶאֱמַר תִּקְדִּישׁ. אֲמוֹר מַעֲתָה, מִקְדִּישׁוֹ אֵתָה
 הַקֹּדֶשׁ עִילוּי, וְאֵין אֵתָה מִקְדִּישׁוֹ הַקֹּדֶשׁ
 מִזִּבְחָה.

